(169) "कर्ज व्यथने" (I-भ्वादिः-228. सक. सेट्. पर.)

व्यथनम्=भयदुःखम्, चलनं च ।

कर्जकः-र्जिका, कर्जकः-र्जिका, चिकर्जिषकः-षिका, चाकर्जकः-र्जिका ;
कर्जिता-त्री, कर्जयिता-त्री, चिकर्जिषिता-त्री, चाकर्जिता-त्री ;
कर्जन्-न्ती, कर्जयन्-न्ती, चिकर्जिषन्-न्ती ; —
कर्जिष्यन्-न्ती-ती, कर्जयिष्यन्-न्ती-ती, चिकर्जिषिष्यन्-न्ती-ती ;
— कर्जयमानः, कर्जयिष्यमाणः, चाकर्ज्यमानः, चाकर्जिष्यमाणः ;
[1]कर्क्-कर्ग्-कर्जौ-कर्जः ; — — —
[A]कर्जितम्-तः, कर्जितः-तम्, चिकर्जिषितः, चाकर्जितः-तवान् ;
कर्जः, [2]कर्जनः, कर्जः, चिकर्जिषुः, चिकर्जयिषुः, चाकर्जः ;
[3]प्रनिकर्जितव्यम्, कर्जयितव्यम्, चिकर्जिषितव्यम्, चाकर्जितव्यम् ;
कर्जनीयम्, कर्जनीयम्, चिकर्जिषणीयम्, चाकर्जनीयम् ;
[4]कर्ज्यम्, कर्ज्यम्, चिकर्जिष्यम्, चाकर्ज्यम् ;
ईषत्कर्जः-दुष्कर्जः-सुकर्जः; — —
कर्ज्यमानः, कर्ज्यमानः, चिकर्जिष्यमाणः, चाकर्ज्यमानः ;
कर्जः, कर्जः, चिकर्जिषः, चाकर्जः ;
कर्जितुम्, कर्जयितुम्, चिकर्जिषितुम्, चाकर्जितुम् ;
कर्जा, कर्जना, चिकर्जिषा, चाकर्जा ;
कर्जनम्, कर्जनम्, चिकर्जिषणम्, चाकर्जनम् ;
कर्जित्वा, कर्जयित्वा, चिकर्जिषित्वा, चाकर्जित्वा ;
प्रकर्ज्य, प्रकर्ज्य, सञ्चिकर्जिष्य, सञ्चाकर्ज्य ;
कर्जम् २, कर्जित्वा २, } कर्जम् २, कर्जयित्वा २, } चिकर्जिषम् २, चिकर्जिषित्वा २, } चाकर्जम् २; चाकर्जित्वा २. }

---

1. 'रात् सस्य' (8-2-24) इति नियमान्न संयोगान्तलोपः ।
2. 'चलनशब्दार्थादकर्मकाद्युच्' (3-2-148) इति ताच्छीलिको युच् ।
3. 'शेषे विभाषाऽकखादौ—' (8-4-18) इति पर्युदासात् णत्वं न ।
4. निष्ठायां सेट्त्वात् 'चजोः कु—' (7-3-52) इति कुत्वं न ।

A. 'अकर्जितोऽसौ हरिखर्जनोत्कधीः अजत्पशुव्रातमजेन तेजितम् ।
लसत्खजाकं व्रजमासदत् क्रमात् अखर्जितैरेजितचामरैर्हयैः ॥' धा. का. 1-31.